

Text: „Kristus nás oslobodil k slobode. Stojte teda a nedajte sa zapriať zase do jarma otroctva!“ (Gal. 5 : 1)

Milosť a pokoj všetkým od Pána Ježiša Krista, ktorý príde súdiť živých a mŕtvych!

Niekedy si ľudia akoby nahovárali: „Som slobodný – á a nikto mi nebude rozkazovať, čo mám robiť!“ A aby sami seba presvedčili, že majú pravdu, tak aj s určitou intenzitou v hlase to hovoria. (Čo naznačuje tá intenzita?)

Ale skúmajme!
Sme skutočne slobodní,
nie je už dávno rozhodnuté, čo si zvolíme?

Tento krátky príbeh niečo naznačuje ohľadom toho, ako sme manipulovateľní – é ...
Muž príde domov, nahneváný, lebo šéf sa na ňom vyvršil. Navyše na parkovisku mu niekto poškrabal auto. Doma vynadá žene pre maličkosť. Ona zhúka deti. Synátor savyvrší na mačke. Mačka radšej utečie na dvor pred besnením malého dominátora ana dvore si to odskáče myš. Môže tá myš za to, akú náladu mal šéf... ???

Pozrime sa na inú oblasť. O čom svedčí to množstvo reklám, ktoré sa na nás valia a ktorými sme zaplavení.

Alebo je možné hovoriť o slobode tam, kde ľudia veria, že veci sú už dopredu určené? Nie sú slová o ľudskej slobode už len floskulou pri niektorých ľuďoch, ktorí si čítajú horoskopy?! Nie je ich sloboda obmedzená len na možnosť si vybrať noviny, z ktorých si tieto horoskopy prečítajú?!!

Rozmýšľajme! Ako môže nejaká malá planétka ovplyvniť, či budeš milý, alebo zlý k ľuďom? Vo vesmíre sú oveľa väčšie objekty, ktorých sila je oveľa väčšia ako gravitačná sila nejakej planétky, podľa ktorej sa „vypočítava“ horoskop.

Hladné telesá vo vesmíre nebudú predsa rozhodovať o to, či budeš milovať, alebo nenávidieť!

Ale na druhej strane je veľa vecí, ktoré nás ovplyvňujú.

Musím sa priznať, že v dňoch, kedy je nízky tlak a skutočnosť, že som ešte nepil kávu, je môj úsmev málo srdečný...

V niečom sme determinovaní po biologickej a v niečom aj po sociálnej stránke.

Prebrali sme niektoré vlastnosti po rodičoch a narodili sme sa v štáte, kde je určité zriadenie. (Napríklad vo voľbách je rozdiel medzi tým, ako slobodne volia starší ľudia a na druhej strane mladší ľudia.)

Je veľa vecí, ktoré nás determinujú a zužujú možnosti, z ktorých sa môžeme rozhodnúť.

Ale predsa máme slobodnú vôľu v časných veciach. Túto slobodu nám dal Boh a On znovu a znovu vytvára priestor pre našu slobodu.

Aj z úcty voči Nemu a aj z vďaky za dar slobody, preskúmame sa a spýtame sa niekedy sami seba:

Kedy sme sa rozdujem slobodne a kedy moje rozhodnutia sú len dôsledkom odplynenia reklamami, tendenčnými správami, alebo inými manipulačnými trikmi?

Je dôležité chrániť si ten dar, ktorý nám Boh dal a dáva.

On do našich rozhodnutí nezasahuje. Ale aj keď nerozhoduje, nie sú mu ľahostajné naše rozhodnutia.

Silvia Kučerková – Mojžišová napísala báseň s názvom Partia.
Poeticky v nej vyjadruje tento Boží záujem o nás pri našom rozhodovaní.

Boh pri sviečkach / rozohral so mnou šach. / Na moje štyri - / jeden Jeho ťah. / Priamy a číry / v presnom pohnutí. / Boh nesúri a nenúti.

Len láskavo mi odstavuje jazdca. / Ved' cválať ďalej, stretla by ma pasca. / Hneď všetko stojí na veži, / hneď padá na dáme. / O mnohé ešte pobeží. / Obaja / vyhráme.

V tomto je kresťanská veria iná ako pohanská. Pohanovia verili, že ak sa človek nespýtal božstiev na ich vôľu, tak potom nechali človeka „v kaši.“

William Shakespeare opisuje rozhovor dvoch pohanov takto:

Sicinius: **Bohovia, buďte s nami!**

Menenius: **Nie. Do takých prípadov sa bohovia nemiešajú. Nepýtali sme si ich súhlas,** keď sme ho vyhánali(*Coriolanus*),

nuž čo ich do toho, (keď sa na nás valí katastrofa.)

keď teraz vracia,
aby nám zlámal väz.

(William Shakespeare, CORIOLANUS, 2014 preložil Ľubomír Feldek, vydavateľstvo IKAR)

Verím, že Boh ako GPS navigácia

– aj keď mne ukazuje tú najlepšiu cestu,

ale ja niekedy s predstavou o svojej dokonalosti, ktorá sa veľmi rýchlo rozplynie, predsa sa len vyberiem inou cestou,

tá navigácia to hneď prepočíta a nájde opäť cestu k cieľu, síce dlhšiu kvôli mojej hlúposti, ale predsa ak sa budem radiť radami navigácie prídem do cieľa..

Tá navigácia mi nenadáva, nájde znovu cestu k cieľu. Verím, že Boh, hoci nám dal slobodnú vôľu a ukazuje cestu k cieľu, nenechá ma napospas vlastnej hlúposti, alebo nevedomosti, ale pomôže mi.

V časnosti nám Boh dal slobodnú vôľu, ale ako je to s večnosťou?

V Augsburskom vierovyznaní sa píše:

AV XVIII. článok. O slobodnej vôli

O slobodnej vôli, učíme že človek po istú mieru má slobodnú vôľu žiť počestným zovňajším životom a voliť i medzi vecami, ktoré rozum chápe; ale bez milosti, pomoci a pôsobenia Ducha Svätého sa človek nemôže ľúbiť Bohu, nemôže sa Boha úprimne báť ani v Neho veriť

ani vyhostiť zo srdca vrodene zlé žiadosti. Toto koná Duch Svätý, dávaný v Božom slove. Ved' Pavel hovorí: "Človek od prírody, pravda, nechápe veci Duchu Božieho."

AV nerieši psychologicky a filozofický problém slobodnej vôle. Máme slobodnú vôľu! Nie sme panákmi na povraze, s ktorými hýbe niekto.

Ale môžeme sa slobodne rozhodnúť pre Boha, milovať tak, ako miloval Ježiš a mať nádej, ktorá presahuje túto časnosť?

Nie nemôžeme, z vlastných síl to nedokážeme.

Aj keď mnohé dokážeme tu v časnosti, za to buď vďaka Bohu!

„Ved' sme Jeho – Božie dielo, stvorení v Kristovi Ježišovi na dobré skutky, v ktorých nás Boh už prv us pôsobil chodiť. (Efezským 2:10)

Ale čo je mimo časnosť, o tom nedokážeme rozhodovať.

Ak dokážeme veriť, je to Božie dielo. **„Naša schopnosť je z Boha.“ (2. Korinským 3:5)**

Ak dokážete úprimne milovať, je to Boh, ktorý miluje v nás. K čineniu dobrého máme toto zasľúbenie: **„Však Boh je ten, ktorý pôsobí vo vás, aby ste aj chceli aj činili nad svoju dobrú vôľu.“ (Filipským 2:13)**

Keď som sa ako malý školák učil písať, používali sme podložku, kde boli linajky. Bez tejto podložky to bola katastrofa, ale s touto podložkou to bolo oveľa, oveľa lepšie.

Časnosť je ako ten čistý papier a večnosť ako tá podložka. Aj bez tej podložky človek dokáže (ako - ktorý) , keď chce obrazne povedané pekne písať svoj príbeh života. Ale s tou podložkou, ktorá nám pomáha, je to oveľa krajšie.

Svätý Augustín kedysi povedal: *„Nepokojné je ľudské srdce, kým nespočívne v Bohu.“*

Naše srdce je síce nepokojné, ale my sa nedokážeme rozhodnúť pre Boha. Je v nás sila, ktorá hovorí „Nie“ Bohu a všetkému, čo pochádza od Pána Boha.

Ale je tu Boh, ktorý túto silu prekonáva.

Ak si niekto nahovára, že má čas sa pre Pána Boh rozhodnúť a rozhodne sa neskôr. Je vo veľkom omyle. Nielen, že nemusí mať čas, ved' nešťastie môže prísť rýchlo, ale nemusí mať vôľu sa pre Boha rozhodnúť.

Chvála Bohu, že Jeho vôľa nie je ako ľudská vôľa. On sa rozhodol dávno pre nás a Boží Syn to potvrdil svojou obeťou na kríži.

Prajem Vám, aby ste s pomocou večnosti písali pekný príbeh tohto týždňa!

Amen